

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 128 0 K 027593 21 Kž
Novi Travnik, 08.10.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Enesa Omerović zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 4. u vezi sa članom 332. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, radi donošenja odluke po žalbi optuženog E.O. izjavljena putem njegova branioca Hajrudina Pokvić, advokata iz Bugojna i žalbi kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0023094 21 od 09.06.2021. godine, protiv presude Općinskog suda u Jajcu, broj 128 0 K 027593 18 K od 06.04.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu optuženog lično i njegova branioca Hajrudina Pokvić, advokata iz Bugojna, a u odsustvu uredno obaviještenog tužioca, dana 08.10.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branioca optuženog E.O. i kantonalnog tužioca u Travniku i potvrđuje presuda Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 027593 18 K od 06.04.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 027593 18 K od 06.04.2021. godine optuženi E.O. oglašen je krivim, da je na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. u vezi sa članom 332. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), za koje je po istom propisu i po članu 43. KZ FBiH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom, na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), obavezan je da snosi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.729,00 KM, kao i da plati sudu paušal u iznosu od 500,00 KM, dok je po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena A.D. s imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnicu.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili branilac optuženog E.O., advokat Hajrudin Pokvić iz Bugojna i kantonalni tužilac u Travniku (tužilac).

Žalbom branioca optuženog E.O. prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke d) i k) ZKP FBiH i stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog

stanja iz člana 314. ZKP FBiH, povrede krivičnog zakona iz člana 313. stav 1. točka b) ZKP FBiH i odluke o krivičnopravnim sankcijama, troškovima krivičnog postupka iz člana 315. ZKP FBiH, s prijedlogom da se žalba uvaži i preinači prvostepena pobijana presuda na način da se optuženi oslobodi od optužbe ili da se optuženom izrekne uvjetna osuda, ili da se uvažavanjem žalbe ukine prvostepena presuda i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, u kojoj žalbi je stavio prijedlog da on i optuženi budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Žalbom tužioca prvostepena presuda se pobija zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se žalba uvaži i preinači pobijana presuda te da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, u kojoj žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu tužioca podnio je branilac optuženog E.O. dana 09.07.2021. godine kojim osporava žalbene prigovore, s prijedlogom da se žalba tužioca odbije, u kojem odgovoru je također zatražio da on i njegov branjenik budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda, održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 2. ZKP FBiH, u prisustvu optuženog lično i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaviještenog tužioca, prisutni branilac je ostao u svemu kod osnova, razloga I prijedloga pismeno podnesene žalbe, kao I odgovora na žalbu tužioca, koje je u najbitnijem obrazložio, što je sve prihvatio i sam optuženi E.O.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu iz osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka u žalbi branioca optuženog se navodi da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, na način što prvostepeni sud u pobijanoj presudi, u osnovi, nije na jednak način ispitivao činjenice i dokaze koje idu u korist optuženog uz tvrdnje da je samo cijenio činjenice i dokaze koji ga terete. Tako se tvrdi da je prvostepeni sud povrijedio i odredbu člana 15. stav 2. ZKP FBiH, pri čemu je to ispoljeno kod ocjene nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke, kao i da nije uzeo u obzir iskaz samog optuženog koji je svjedočio u svoju korist, uz tvrdnju da je presuđenje prvostepenog suda elementarno suprotno činjeničnom stanju spisa te provođenju krunskih dokaza i to vještačenju po vještaku saobraćajne struke, vještaku medicinske struke dr. Muhameda Čurić, koji prvostepeni sud ne prihvata, a prihvata nalaz I mišljenje sudskomedicinskog vještaka Zdenka Cirhlaž, smatrajući da ih je trebao oba prihvatiti, u kom smislu se u žalbi branioca dalje analiziraju nalazi svih vještaka, pa se izvodi zaključak da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama što po žalbi branioca ukazuje na postojanje bitne povrede iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. kao I da postoji bitna povreda odredaba postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, jer prvostepeni sud nije u skladu sa tim odredbama vršio ocjenu svih izvedenih dokaza.

Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da prvostepeni sud pobijanom presudom, nije počinio navedene povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, na način na koji se ukazuje istaknutim žalbenim prigovorima u tom pravcu koji su paušalni i neutemeljeni i nisu u duhu odredbe člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, jer se konkretno u toj žalbi ne ukazuje na koji način i u vezi sa kojim činjenicama je pobijanom presudom povrijeđeno pravo na odbranu optuženog. Naime, prema stanju spisa, optuženi je svo vrijeme trajanja ovog postupka pred prvostepenim sudom imao svog izabranog branioca koji je učestvovao u postupku i koji je štiti prava optuženog, kao što to čini i u žalbenom postupku. Sve to jasno upućuje da pravo na odbranu optuženom nije povrijeđeno pa suprotni prigovori istaknuti u tom pravcu, iz žalbe njegova branioca, nisu mogli biti uvaženi jer su ocijenjeni neosnovanim.

Nisu osnovani ni žalbeni prigovori branioca optuženog da u obrazloženju pobijane presude, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, jer u obrazloženju pobijane presude, po ocjeni ovog suda, navedeni su dostatni razlozi za sve odlučne činjenice konkretnog slučaja, pri čemu je prvostepeni sud sve izvedene dokaze cijenio na način kako to upravo propisuju odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, koje dokaze je cijenio po principu slobodne ocjene dokaza, sukladno članu 16. ZKP FBiH, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud. Pri tome, treba napomenuti da je ocjena dokaza žalbeni osnov činjenične osnove pobijane presude, a ne bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Naime, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi sasvim jasno naznačio koje dokaze prihvata i zbog čega, a koje žalba branioca svojim paušalnim prigovorima naročito u pogledu nalaza i mišljenja kako vještaka saobraćajne struke, tako i sudskomedicinskog vještaka prof dr. Zdenka Čirhlaž, nije dovela u pitanje jer ti prigovori nemaju u žalbi bilo kakva uporišta i bilo kakav dokaz suprotan zaključku tog vještaka, za razliku od vještaka Muhameda Čurić, koji pravilno ne prihvata prvostepeni sud iz razloga navedenih u pobijanoj presudi, kakvim te dokaze iz istih razloga ocjenjuje i ovaj sud, pogotovo što iskaz vještaka dr. Muhameda Čurić, nema uporišta u ostalim izvedenim dokazima. Prema tome, tako istaknutim žalbenim prigovorima izjavljene žalbe branioca optuženog ne može se uspostaviti zaključak, kao što neosnovano sugerije ta žalba, da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama na koji način da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1 tačka k) ZKP FBiH. Dakle, u pobijanoj presudi nisu učinjene ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na način kako to smatra žalba branioca optuženog, pa se ni takvi žalbeni prigovori kao neosnovani, nisu mogli uvažiti.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca optuženog, upućeni pravilnosti i potpunost činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

U žalbi branioca optuženog se prigovara da je činjenično stanje iz pobijane presude pogrešno i nepotpuno utvrđeno, iz razloga što je prvostepeni sud pogrešno ocijenio izvedene dokaze i to prije svega ne prihvatanjem pismenog nalaza i mišljenja, te iskaza vještaka saobraćajne struke Martinović Stipe, na kojima se pored ostalih dokaza zasniva pobijana presuda. Nadalje se prigovara, ne prihvatanju iskaza optuženog datog u svojstvu svjedoka, te ne prihvatanju nalaza i mišljenja vještaka dr. Muhameda Čurić, a sve to u nastojanju predstavljanja drugačijeg stanja stvari od onog prihvaćenog i navedenog od strane prvostepenog suda u pobijanoj presudi.

Međutim, po ocjeni ovog suda, odlučni zaključci, koje je izveo prvostepeni sud, su našli sigurno uporište u sadržaju dokaza na koje se taj sud pozvao u obrazloženju pobijane presude, tako da pravilnost niti jednog od tih zaključaka nije dovedena u pitanje argumentima kojima se služi žalba optuženog dajući vlastitu ocjenu sadržaja izvedenih dokaza, kao što je to već i naprijed navedeno. Žalba branioca optuženog iznosi tezu da je u konkretnoj saobraćajnoj situaciji došlo do nezgode isključivo nepravilnim kretanjem nastradalog pješaka, a da se optuženi kretao u okviru dozvoljene brzine.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi, da je prvostepeni sud naveo sadržaj izvedenih dokaza koje je cijenio kako pojedinačno, tako i u međusobnoj povezanosti, kao što je to već naprijed navedeno sukladno članu 296. stav 2. ZKP FBiH, a po principu slobodne ocjene dokaza u smislu člana 16. istog Zakona, što se odnosi i na iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka, nakon čega je cijenio koje dokaze prihvata, odnosno ne prihvata i zašto. Za svoje zaključke taj sud je naveo određene i dostatne razloge, koje sukladne stanju spisa predmeta, kao takve i pravilne prihvata i ovaj sud.

Pri ocjeni iskaza optuženog datog u svojstvu svjedoka, kao i nalaza i mišljenja vještaka dr. Muhameda Čurić, prvostepeni sud je, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, cijenio sadržajne rezultate i ostalih izvedenih dokaza, prije svega pismeni nalaz i mišljenje te iskaz vještaka saobraćajne struke Martinović Stipe, zatim iskaze svjedoka Z.A., D.S., A.D., A.D.1, te stručnog svjedoka dr. A.S., A.Š. zatim vještaka sudske medicine Prof. dr. Zdenka Cihlaž, kao i njegov pismeni nalaz i mišljenje, zatim brojnih materijalnih dokaza taksativno navedenih na strani 3. pasus prvi prvostepene presude.

U žalbi branioca optuženog se prigovara razlozima prvostepenog suda koji su sadržani u obrazloženju njegove presude zbog kojih je prihvatio nalaz i mišljenje, te iskaz vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića, ali se nije izvodilo svoje vještačenje i argumentovano se taj nalaz ne dovodi u sumnju, već kao što je već naprijed navedeno paušalnim i neargumentovanim prigovorima, koji kao takvi su i neprihvatljivi za ovaj sud. Pri tome, valja od strane ovog suda, u vezi tih prigovora, naglasiti da je za sva svoja utvrđenja vještak Stipo Martinović, imao uporišta u brojnim, u pobijanoj presudi konkretno navedenim materijalnim dokazima, koji se nalaze u spisu ovog predmeta. Prema zaključku prvostepenog suda u pobijanoj presudi koji ima uporišta u izvdenim dokazima i nije uzrok nezgode nedozvoljena brzina kretanja optuženog već neprilagođena brzina stanju puta i ostalim saobraćajnim uslovima što se vidi i iz blanketne odredbe kršenja saobraćajnih propisa u vožnji optuženog, koja vožnja je rezultirala navedenom saobraćajnom nezgodom sa navedenim posljedicama, a doprinos oštećenog nije u direktnoj uzročnopoljedičnoj vezi sa nastalom nezgodom, nego je to pravilno prvostepeni sud cijenio kod odlučivanja vrste i visine kazne. Pri tome ovdje treba ukazati da, po stavu ovog suda, navedeni primjeri iz sudske prakse u žalbi branioca, kako presude Evropskog suda za ljudska prava, tako i navedena presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, faktički ne odgovaraju stanju pobijane presude, pa su i neprimjenjivi na konkretnu faktičku situaciju. Zbog toga, suprotni prigovori žalbe branioca optuženog, u pogledu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, a u konkretnom slučaju se ne može ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, jer ni

sama žalba ne nudi bilo kakve nove dokaze, pa je i po ovom žalbenom osnovu, ocijenjena od strane ovog suda kao neosnovana, koja kao takva nije mogla biti uvažena ni po ovom žalbenom osnovu.

Kako je prvostepeni sud pravilno postupio kada je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, opisano u izreci pobijane presude, te radnje pravno okvalifikovao kao Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 4. u vezi sa članom 332. stav 3. KZ FBiH, za koje je iznio valjane razloge, na koju povredu ovaj sud kao drugostepeni inače pazi i po službenoj dužnosti, to se od strane ovog suda utvrđuje, da pobijanom presudom nije povrijeđen krivični zakon na štetu optuženog E.O., kako to neosnovano u žalbi iznosi njegov branilac, za što u njenim razlozima, o ovom žalbenom osnovu, nije naveo konkretne i valjane razloge, radi čega je žalba i u tom pravcu, ocijenjena neosnovanom.

Razmatrajući prvostepenu presudu u pogledu odluke o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je našao da žalbeni prigovori tužioca i branioca optuženog E.O. nisu osnovani, jer je prvostepeni sud, po nalaženju ovog suda, svim okolnostima dao odgovarajući značaj i da je ovom optuženom za krivično djelo za koja je oglašen krivim, pravilno odmjerio i izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, koja krivičnopravna sankcija nije blaga, ali ni strogo odmjerena, jer ona po ocjeni ovog suda, u svemu odgovara težini učinjenog krivičnog djela, njegovim štetnim posljedicama, veoma niskom stepenu stepenu ispoljene krivnje optuženog E.O. i posebno okolnostima izvršenja počinjenog djela, korektnom držanju poslije počinjenog krivičnog djela, činjenici da je i iskazao spremnost da moralno i materijalno pomogne oštećenim, što ovi nisu prihvatili zbog jačine bola gubitkom bliskog relativno mladog srodnika, koja izrečena kazna, koju je izrekao prvostepeni sud je dovoljna, ali i nephodno potrebna za ostvarenje, kako opće tako i posebne svrhe kažnjavanja, iz člana 7. i 42. KZ FBiH.

Kada je u pitanju žalba tužioca, treba ukazati da je prvostepeni sud pravilno cijenio kao olakšavajuću okolnost činjenicu, da se u konkretnom slučaju i okolnostima izvršenja djela, nije radilo o grubom kršenju saobraćajnih propisa pri čemu je iskazan nizak stepen krivnje optuženog, činjenicu odnosa optuženog prema djelu i posljedici djela, u okviru ponašanja optuženog nakon počinjenog djela, tj. odnos prema obitelji oštećenih, te uopće odnos optuženog sa obitelji oštećenih smrtno stradalog, te sa druge strane same okolnosti počinjenja konkretnog krivičnog djela i ponašanje oštećenog koje nije sukladno saobraćajnim propisima, da je optuženi, prema ostavljenom utisku na prvostepenom sudu, izrazio iskreno i duboko žaljenje zbog nastupile smrtne posljedice, dok otežavajućih okolnosti prvostepeni sud nije našao, a što se tiče okolnosti koje se navode u žalbi tužioca, to su po ocjeni ovog suda, samo paušalno navedeni prigovori da se neće postići svrha kažnjavanja, a da pri tom na valjan način nisu uopće osporene naprijed navedene olakšavajuće okolnosti iz pobijane presude, te kako tužilac u izjavljenoj žalbi, nije naveo nikakve druge konkretne otežavajuće okolnosti, to je izjavljena žalba tužioca od strane ovog suda, ocijenjena neosnovanom, zbog čega se istaknuti žalbeni prigovori žalbe tužioca, nisu ni mogli uvažiti.

Kako je pri tome, prvostepeni sud pravilno cijenio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog E.O., pa uključujući i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca, pri čemu njegova ranija neosuđivanost i porodične prilike oženjen otac jednog mladb. djeteta ne može imati značaj koji žalba želi da tim okolnostima prida,

obzirom na veoma teške tragične posljedice konkretnog krivičnog djela, kojom prilikom je smrtno stradala jedna relativno mlada osoba, pa kada se sve navedene olakšavajuće okolnosti, koje je pravilno vrednovao prvostepeni sud u pobijanoj presudi, a pogotovu s obzirom na jačinu povrede zaštićenog dobra i najteže moguće proizišle posljedice naprijed navedene, radi čega se svi suprotni žalbeni prigovori žalbe branioca optuženog ukazuju neosnovanim, a zbog čega mu je izrečena minimalno propisana kazna za počinjeno krivično djelo. Zbog toga ni ta žalba nije mogla biti uvažena u smislu izricanja blaže kazne zatvora, jer se sa blažom kaznom, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, ne bi mogla ostvariti, kako opća, tako ni posebna svrha kažnjavanja, iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Pogotovu nije bilo mjesta izricanju blaže vrste krivične sankcije uvjetne osude, jer za tako što u konkretnom slučaju, nisu ispunjeni propisani uvjeti iz člana 60. stav 2. i člana 62. KZ FBiH.

Slijedom izloženog, a imajući u vidu i ostale navode žalbi, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbe branioca optuženog E.O. i tužioca, odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Slađana Dujo,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.